

GEMEENTE LOSSER

Bestemmingsplan

**“Bestemmingsplan Buitengebied 2015, partiële herziening
Veldovenweg”**

2 februari 2016

Vastgesteld

BESTEMMINGSPLAN

“BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED 2015, PARTIËLE HERZIENING VELDOVENWEG”

Plannaam: “Bestemmingsplan Buitengebied 2015, partiële herziening Veldovenweg”
IMRO-nummer: NL.0168.BP0008PH13-0401
Plantype: Bestemmingsplan
Status: Vastgesteld
Datum: 2 februari 2016

*Twentepoort Oost 16a
7609 RG ALMELO*

*t. 0546-45 44 66
e. info@biz.nu
i. www.biz.nu*

TOELICHTING

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING VAN HET PLANGEBIED	5
1.3	DE BIJ HET PLAN BEHORENDE STUKKEN	6
1.4	HUIDIG PLANOLOGISCH REGIEM	6
1.5	LEESWIJZER	7
HOOFDSTUK 2	HUIDIGE SITUATIE	8
2.1	LANDSCHAPSBESCHRIJVING	8
2.2	HET PLANGEBIED	8
HOOFDSTUK 3	GEWENSTE SITUATIE	10
3.1	INLEIDING.....	10
3.2	GEWENSTE ONTWIKKELING	10
HOOFDSTUK 4	BELEIDSKADER	12
4.1	RIJKSBELEID	12
4.2	PROVINCIAAL BELEID	14
4.3	GEMEENTELIJK BELEID.....	20
HOOFDSTUK 5	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	22
5.1	GELUID	22
5.2	BODEMKWALITEIT.....	22
5.3	LUCHTKWALITEIT	23
5.4	EXTERNE VEILIGHEID.....	23
5.5	MILIEUZONERING	25
5.6	ECOLOGIE.....	25
5.7	ARCHEOLOGIE & CULTUURHISTORIE	27
HOOFDSTUK 6	WATERASPECTEN	29
6.1	VIGEREND BELEID.....	29
6.2	WATERPARAGRAAF	30
HOOFDSTUK 7	JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING	31
7.1	INLEIDING.....	31
7.2	OPZET VAN DE REGELS	31
7.3	VERANTWOORDING VAN DE REGELS.....	33
HOOFDSTUK 8	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	34
HOOFDSTUK 9	VOOROVERLEG, INSPRAAK & ZIENSWIJZEN	35
9.1	VOOROVERLEG.....	35
9.2	INSPRAAK.....	35
9.3	ZIENSWIJZEN.....	36
BIJLAGE BIJ DE TOELICHTING.....		37
BIJLAGE 1	WATERTOETS: KORTE PROCEDURE.....	38

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De Veldovenweg, gelegen in het buitengebied van Losser, betreft een onverharde zandweg die de Hogeboekelweg en Kennebroeksweg met elkaar verbindt. Initiatiefnemer is in bezit van agrarische gronden aan weerszijden van de Veldovenweg. Door de ligging van de Veldovenweg (die de bij de initiatiefnemer in eigendom zijnde agrarische gronden doorsnijdt) wordt efficiënt gebruik van de agrarische gronden bemoeilijkt. Het is gewenst om de Veldovenweg zodanig te verleggen dat efficiënt gebruik van de agrarische gronden mogelijk wordt. De nieuwe verkaveling, met eigendom aan weerszijden, is het resultaat van de herverkaveling binnen de Landinrichting Losser. Uitgangspunt daarbij was zoveel mogelijk (huis-)kavelconcentratie te realiseren rond de bedrijfslocatie zelf. Om dit ook ter hoogte van de Veldovenweg mogelijk te maken, heeft de gemeente Losser in het kader van de Landinrichting Losser aangegeven in principe medewerking te willen verlenen aan de verlegging van de Veldovenweg.

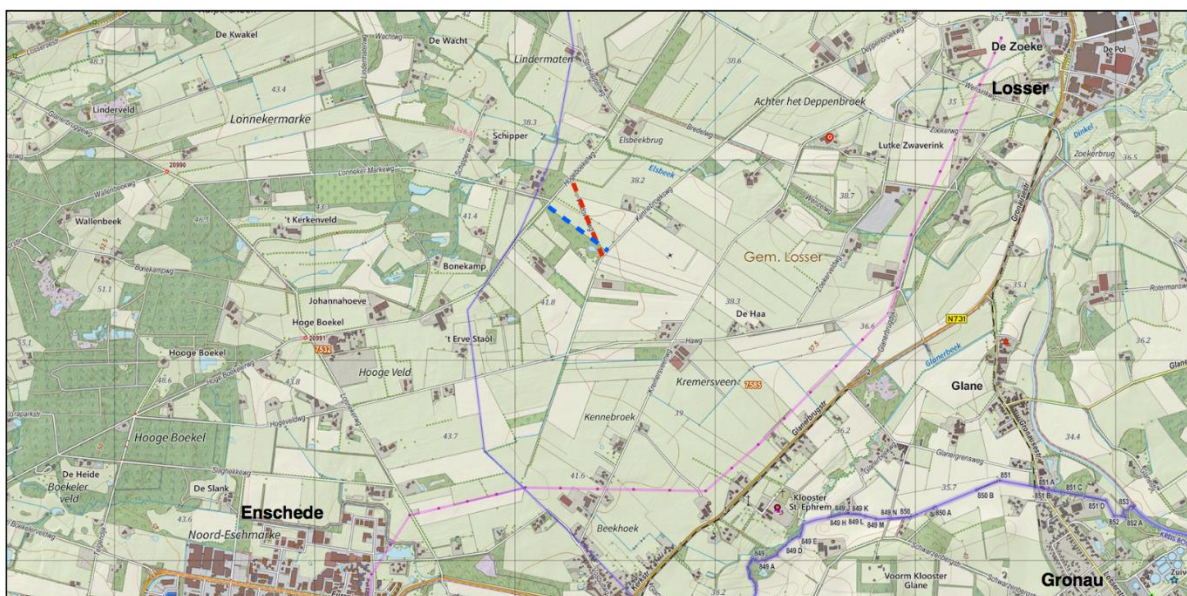
De concrete ontwikkeling bestaat uit:

- Het verleggen van de Veldovenweg parallel aan een nabij gelegen bosperceel;
- Het grotendeels in gebruik nemen van het huidige tracé van de Veldovenweg als agrarische cultuurgrond en voor een klein deel inrichten als bosperceel, daar waar de weg nu het bosperceel doorsnijdt;

Om de gewenste ontwikkeling mogelijk te maken is een bestemmingsplanherziening noodzakelijk. De nieuwe weg wordt daarbij voorzien van een passende verkeersbestemming. Het voormalige tracé wordt overeenkomstig het voorgenomen gebruik grotendeels voorzien van een agrarische gebiedsbestemming en voor een klein deel van een bosbestemming, ter plaatse van de gronden die het huidige bosperceel doorsnijden. Voorliggend bestemmingsplan toont aan dat de gewenste ontwikkeling in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

1.2 Ligging van het plangebied

Het plangebied bevindt zich in het buitengebied van de gemeente Losser, nabij de gemeentegrens van de gemeente Enschede. Het bestaande tracé wordt in afbeelding 1.1. weergegeven met de rode stippellijn. Het beoogde tracé wordt in dezelfde afbeelding weergegeven met de blauwe belijning. Hierna is de ligging van het plangebied globaal weergegeven ten opzichte van Losser, Enschede en Gronau (Duitsland).

Afbeelding 1.1: Ligging van het plangebied (Bron: Open topo)

1.3 De bij het plan behorende stukken

Het “Bestemmingsplan Buitengebied 2015, partiële herziening Veldovenweg” bestaat uit de volgende stukken:

- verbeelding (tek.nr: NL.0168.BP0008PH13-0401) en een renvooi;
- regels (met bijbehorende bijlagen).

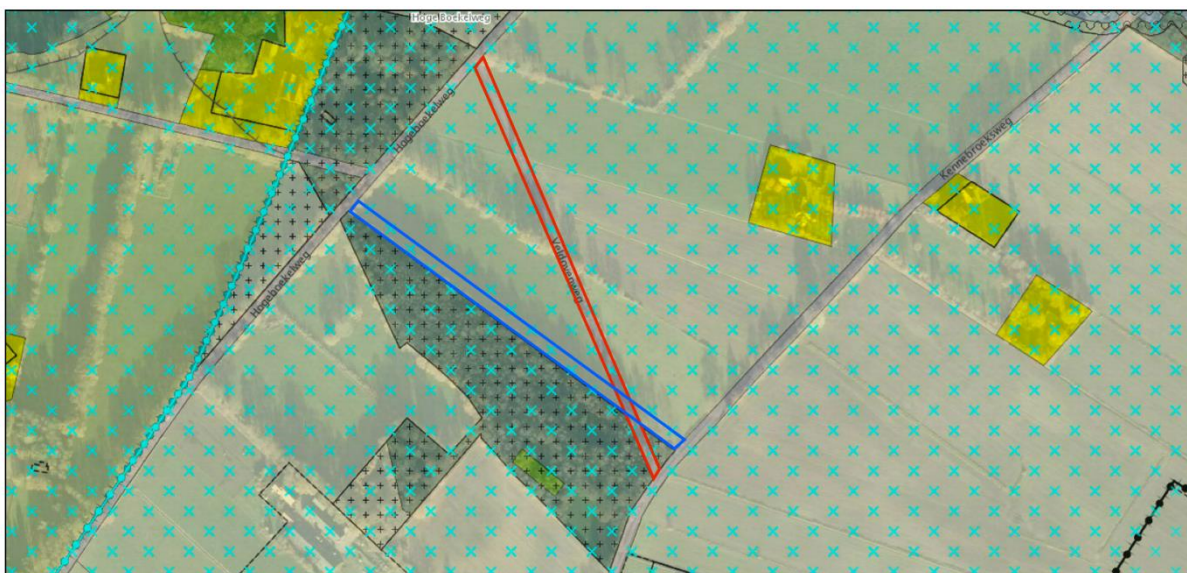
Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden weergegeven. In de regels zijn bepalingen opgenomen om de uitgangspunten van het plan zeker te stellen. Het plan gaat vergezeld van een toelichting. De toelichting geeft een duidelijk beeld van het bestemmingsplan en van de daaraan ten grondslag liggende gedachten maar maakt geen deel uit van het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan.

1.4 Huidig planologisch regiem

1.4.1 Algemeen

De locatie is gelegen binnen het plangebied van het bestemmingsplan ‘Buitengebied’ van de gemeente Losser. Dit bestemmingsplan is op 19 maart 2013 vastgesteld door de raad van de gemeente Losser. Op basis van het bestemmingsplan “Buitengebied” zijn de gronden in het plangebied bestemd als ‘Verkeer – Onverhard’ en ‘Agrarisch - 1’. Daarnaast kent het plangebied tevens de gebiedsaanduiding ‘reconstructiewetzone - verwevingsgebied’.

Daarnaast is op het plangebied tevens het bestemmingsplan “Buitengebied Veegplan 2013” van de gemeente Losser van toepassing. Dit bestemmingsplan is op 10 juni 2014 vastgesteld door de gemeenteraad van Losser. Dit veegplan betreft een partiële herziening van het bestemmingsplan “Buitengebied” dat de gemeenteraad van Losser op 19 maart 2013 heeft vastgesteld. Met betrekking tot het plangebied zijn er in het bestemmingsplan “Buitengebied Veegplan 2013” slechts in de regels enkele (tekstuele) wijzigingen ten opzichte van het bestemmingsplan “Buitengebied”. Deze wijzigingen zijn doorvertaald in de regels van voorliggend bestemmingsplan. In afbeelding 1.2 is een uitsnede van de verbeelding van het bestemmingsplan “Buitengebied” opgenomen.

Afbeelding 1.2: Uitsnede bestemmingsplan “Buitengebied” (Bron: Ruimtelijke plannen)

1.4.2 Bestemmingen

Het bestaande tracé van de onverharde Veldovenweg is bestemd tot ‘Verkeer – Onverhard’. De voor ‘Verkeer – Onverhard’ aangewezen gronden zijn bestemd voor onverharde wegen en paden, infrastructurele voorzieningen, zoals bruggen, dammen en/of duikers, berm sloten, bermen en beplanting, het behoud, herstel

en bescherming van de aanwezige landschappelijke en cultuurhistorische waarden met daarbij behorende bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

Het nieuwe tracé langs de bosrand is bestemd tot ‘Agrarisch – 1’, waarbij deze gronden zijn aangewezen voor agrarische cultuurgrond, het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de landschappelijke waarden, met dien verstande dat hieronder het behoud en/of herstel van de volgende essentiële ruimtelijke kenmerken wordt begrepen: de lineaire structuren van lanen, bosstroken en waterlopen en de rationele verkaveling en het open karakter. Tevens zijn de gronden bestemd voor doeleinden van natuurontwikkeling en agrarisch natuurbeheer, extensieve dagrecreatie met daarbij behorende nutsvoorzieningen, bestaande landbouwwegen, alsmede voet- en fietspaden en overige infrastructurele voorzieningen en waterhuishoudkundige voorzieningen, waaronder waterberging.

Tevens kent het gehele plangebied de gebiedsaanduiding ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’. Deze gebiedsaanduiding is gekoppeld aan de ontwikkelingsmogelijkheden ten behoeve van agrarische bedrijvigheid (met name binnen bouwvlakken). Deze gebiedsaanduiding wordt conform het moederplan overgenomen.

1.4.3 Strijdigheid

Binnen de geldende bestemmingen is het verleggen van de weg niet mogelijk. Om de gewenste ontwikkeling mogelijk te maken is een bestemmingsplanherziening noodzakelijk. De nieuwe weg wordt daarbij voorzien van een passende verkeersbestemming. Het voormalige tracé wordt overeenkomstig het voorgenomen gebruik grotendeels voorzien van een agrarische gebiedsbestemming en voor een klein deel van een bosbestemming, ter plaatse van de gronden die het huidige bosperceel doorsnijden.

1.5 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving gegeven van de huidige situatie in het plangebied.

Hoofdstuk 3 gaat in op de gewenste situatie.

In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op het beleidskader. Hierin wordt het beleid van het Rijk, de provincie Overijssel en de gemeente Losser beschreven.

In hoofdstuk 5 passeren alle relevante milieu- en omgevingsthema’s de revue.

Hoofdstuk 6 gaat in op de wateraspecten.

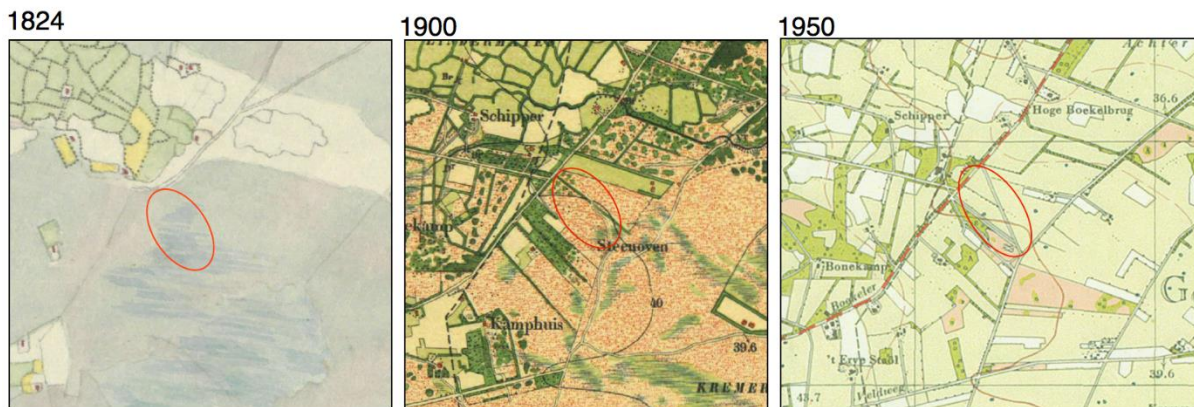
In de hoofdstukken 7 en 8 wordt respectievelijk ingegaan op de juridische aspecten/planverantwoording en de economische uitvoerbaarheid.

Hoofdstuk 9 gaat in op de inspraak en het vooroverleg.

HOOFDSTUK 2 HUIDIGE SITUATIE

2.1 Landschapsbeschrijving

Het landschap van de gemeente Losser valt grofweg in te delen in drie verschillende landschapstypen: essen- en kampenlandschap, stuwwallandschap en jonge heide- en broekontginningslandschap. Deze landschapstypen zijn te onderscheiden op basis van geomorfologie, bodem, waterhuishouding en bewonings- en gebruiksgeschiedenis. Het plangebied is gelegen in het jonge heide- en broekontginningslandschap. Kenmerkend voor dit landschap was oorspronkelijk de grote oppervlakte aan – voormalige – natte en droge heidegronden. Deze waren functioneel verbonden met het essen- en oude hoevenlandschap; hier werd geweid en werden de plaggen gestoken voor in de stal. In de stal bemeste plaggen dienden als structuurverbeteraar en bemesting voor de akkergronden op de essen. Na uitvinding van kunstmest ging deze functie verloren en werden deze gronden grotendeels in cultuur gebracht. Aanvankelijk kleinschalig en min of meer individueel door keuterboertjes, later werd de ontginning planmatig en grootschalig aangepakt (tot in de jaren '60 van de 20^e eeuw). In afbeelding 2.1 zijn drie (historische) kaarten opgenomen waarin de verandering van het landschap goed waarneembaar is.

Afbeelding 2.1: Ontwikkeling landschap uit historische topografische kaarten (Bron: Provincie Overijssel)

2.2 Het plangebied

Het plangebied bestaat eigenlijk uit twee delen: het huidige tracé van de Veldovenweg (aangegeven met de rode belijning in afbeelding 2.2.) en het nieuwe tracé van de Veldovenweg (aangegeven met de blauwe belijning in afbeelding 2.2).

De ruimtelijke structuur wordt voornamelijk bepaald door de ontginningsgeschiedenis van het gebied. Lineaire, rechtlijnige structuur bepalen de ruimtelijke structuur. De functionele structuur wordt bepaald door agrarisch gebied en agrarische bedrijven (veelal grondgebonden veehouderij), infrastructuur, bospercelen en verspreid liggen woonpercelen. Ten noorden van het plangebied slingert de beekloop Elsbeek door het gebied.

Het huidige tracé van de Veldovenweg betreft een onverhard zandpand met een lengte van ongeveer 410 meter, die de Hogeboekelweg en Kennebroeksweg met elkaar verbindt. In het midden doorsnijdt de weg een groenwal. Aan weerszijden bevinden zich afwateringssloten. De weg wordt alleen gebruikt ten behoeve van de landbouwkundige functie. Ter hoogte van de Kennebroeksweg doorsnijdt de weg een bosperceel (zie ook foto 2 in afbeelding 2.3), dat niet in eigendom is van initiatiefnemer.

Het beoogde tracé van de te verleggen Veldovenweg heeft een lengte van circa 370 meter en bevindt zich parallel aan een bosperceel. De gronden zijn nu agrarisch in gebruik (grasland) en zijn onbebouwd. Een weergave van de huidige situatie is opgenomen in de afbeelding 2.2. en 2.3.

Afbeelding 2.2: Luchtfoto's ligging plangebied en omgeving (Bron: provincie Overijssel)

Afbeelding 2.3: Straatbeelden plangebied vanaf Hogeboekelweg en Kennebroeksweg (Bron: Google streetview)

HOOFDSTUK 3 GEWENSTE SITUATIE

3.1 Inleiding

Het grondgebied van de gemeente Losser bestaat voor 66% uit cultuurgrond. In hoofdzaak gaat het daarbij om grasland en in mindere mate om maïsland, akkerland, tuinbouw en boomteelt. In het gebied oefenen ruim 300 agrariërs hun beroep uit. Dit geeft het belang van de grondgebonden landbouw in de gemeente Losser kernachtig weer. Het spreekt dan ook voor zich dat de grondgebonden landbouw in de gemeente Losser wordt gezien als basisfunctie.

De verkaveling van de bedrijven is echter allesbehalve optimaal. Gemiddeld liggen de percelen op meer dan vijf verschillende plekken. Dit vormde een van de redenen tot het opstellen van het Landinrichtingsplan (1997), in een later stadium 'uitgebreid' en 'aangevuld' met en tot het Uitwerkingsplan.

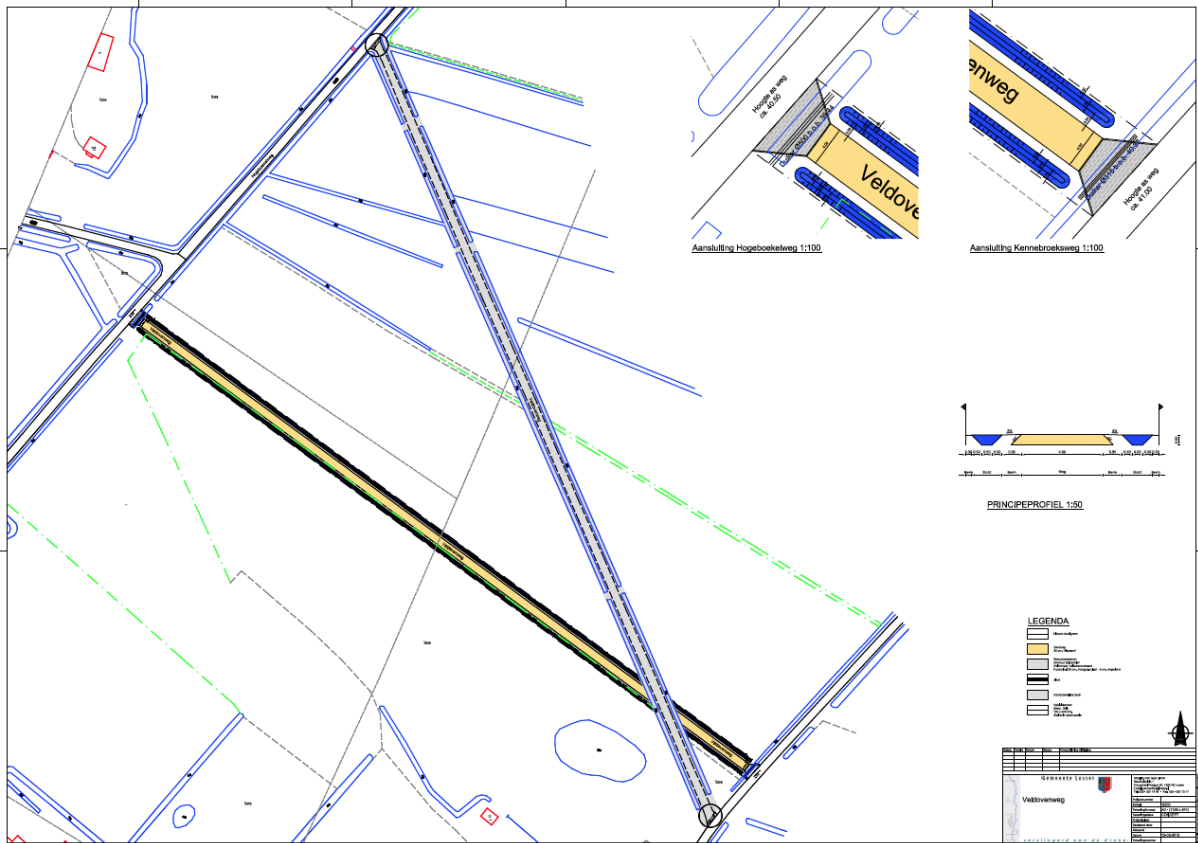
Ook ter plaatse van de bij initiatiefnemer in bezit zijnde agrarische gronden aan weerszijden van de huidige Veldovenweg is sprake van een onwenselijke situatie, in die zin dat de Veldovenweg de agrarische gronden doorsnijdt. Hierdoor wordt efficiënt gebruik van de agrarische gronden bemoeilijkt. Aangezien de gronden geen aaneengesloten ligging hebben door het doorsnijden van de Veldovenweg, kunnen de cultuurgronden niet in één keer bewerkt worden. Het is wenselijk deze onpraktische en vanuit bedrijfsmatig oogpunt onwenselijke situatie op te lossen door de Veldovenweg te verleggen naar een locatie, waardoor een aaneengesloten gebruiken van de agrarische cultuurgronden wel mogelijk wordt. De nieuwe verkaveling is het resultaat van de herverkaveling binnen de Landinrichting Losser. Uitgangspunt daarbij was zoveel mogelijk (huis-)kavelconcentratie te realiseren rond de bedrijfslocatie zelf. Hiermee wordt bijgedragen aan de beleidsambities van de gemeente Losser om zich blijvend in te zetten voor een duurzaam en vitaal landelijk gebied. Maatregelen die leiden tot een optimalisatie van de productieomstandigheden, zoals het verbeteren van de verkaveling, de waterhuishouding en de ontsluiting, kunnen namelijk op een positieve benadering van de gemeente rekenen.

3.2 Gewenste ontwikkeling

De concrete, feitelijke ontwikkeling bestaat uit:

1. Het verleggen van de Veldovenweg parallel aan een nabij gelegen bosperceel;
2. Het grotendeels in gebruik nemen van het huidige tracé van de Veldovenweg als agrarische cultuurgrond;
3. en voor een klein deel inrichten als bosperceel, daar waar de weg nu het bosperceel doorsnijdt;

Door het verleggen van de weg wordt beter aangesloten bij het landschap. Met het verleggen worden de lineaire structuren geaccentueerd en wordt het bosperceel hersteld. Een en ander wordt hierna weergegeven. De nummers op de afbeelding zijn gekoppeld aan voorgenoemde opsomming.

Afbeelding 3.1: Weergave gewenste ontwikkeling (Bron: gemeente Losser)

HOOFDSTUK 4 BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk beschrijft, voor zover relevant, de rijks-, provinciale- en gemeentelijke beleidsnota's. Naast de belangrijkste algemene uitgangspunten worden de specifiek voor dit plangebied geldende uitgangspunten weergegeven.

4.1 Rijksbeleid

4.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

4.1.1.1 Algemeen

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is op 13 maart 2012 in werking getreden. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt het een aantal ruimtelijke doelen en uitspraken in onder andere de Agenda Landschap en de Agenda Vitaal Platteland. Daarmee wordt de SVIR het kader voor thematische of gebiedsgerichte uitwerkingen van rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

4.1.1.2 Opgaven van nationaal belang

In de SVIR heeft het Rijk drie rijksdoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

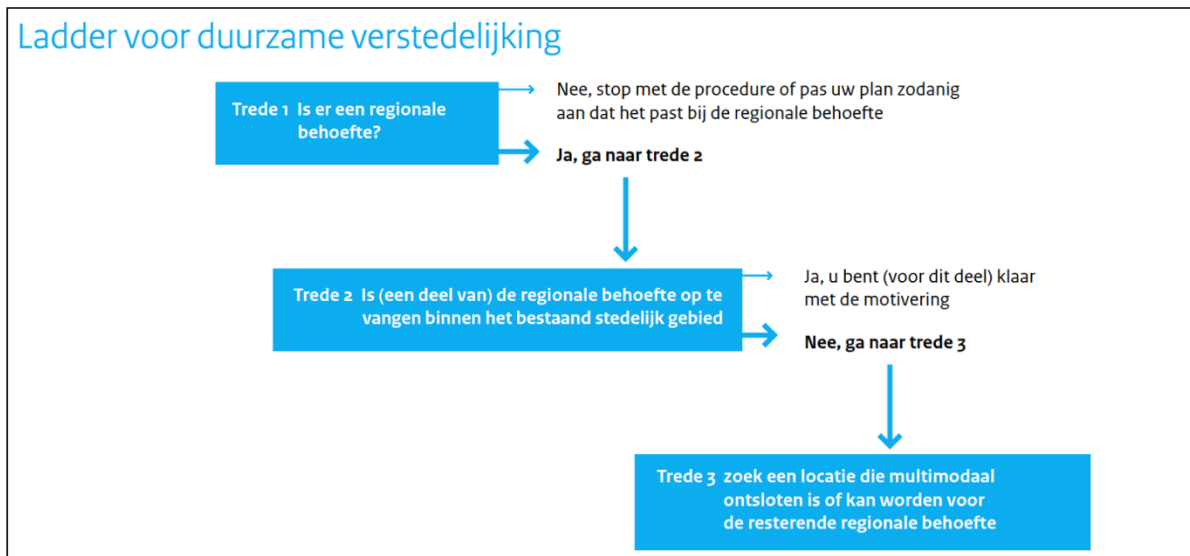
De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincies Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijnakken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvechtdelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenenergiernetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

4.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR wordt de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Deze ladder is per 1 oktober 2012 als motiveringseis in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2) opgenomen. Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in

stedelijke gebieden. Hierbij dient de behoefte aan een stedelijke ontwikkeling te worden aangetoond. De ladder kent drie treden die achter elkaar worden doorlopen.

Afbeelding 4.1: Ladder voor duurzame verstedelijking (Bron: Ministerie van Infrastructuur en Milieu)

Teneinde een ontwikkeling adequaat te kunnen toetsen aan de ladder is het noodzakelijk inzicht te geven in de in afbeelding 4.1 genoemde begrippen ‘regionale behoefte’ en ‘bestaand stedelijk gebied’.

2.1 Regionale behoefte

Uit de nota van toelichting behorende bij artikel 3.1.6 Bro (Staatsblad 2012, 388, pp. 49-50) blijkt dat met regionale behoefte niet per se wordt bedoeld op een bovengemeentelijke behoefte (regionaal in de zin van meerdere gemeenten omvattende). Centraal staat een passend regionaal schaalniveau; in geval van een lokale ontwikkeling kan het daarom ook gaan om een lokale (binnen de gemeente) vallende behoefte. Een dergelijke behoefte kan dan worden gezien als “regionale behoefte” zoals bedoeld in artikel 3.1.6 lid 2 Bro.

2.2 Bestaand stedelijk gebied

De ruimtevrage moet bij voorkeur worden opgevangen in het bestaand stedelijk gebied. Op basis van gebiedsspecifieke situatie dient bepaald te worden wat wordt ervaren als stedelijk gebied.

In de Bro is in artikel 1.1.1 een definitie opgenomen voor *bestaand stedelijk gebied*. De definitie luidt: ‘bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel en horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur’.

4.1.2 Toetsing van het initiatief aan de Ladder en SVIR

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte laat zich niet specifiek uit over dergelijke kleinschalige ontwikkelingen. Wat betreft de ‘Ladder voor duurzame verstedelijking’ wordt opgemerkt dat de drie treden (behoefte, bestaand stedelijk gebied en bouwen buiten bestaand stedelijk gebied) van toepassing zijn bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen (3.1.6 Bro). Het begrip ‘stedelijke ontwikkeling’ wordt in Bro 1.1.1 als volgt gedefinieerd: *stedelijke ontwikkeling: ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen*.

In voorliggend geval is er sprake van het verleggen van een onverharde weg ten behoeve van een optimaal landbouwkundig gebruik. Een dergelijke ontwikkeling wordt niet gezien als een ‘stedelijke ontwikkeling’ als bedoeld in 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i, Bro. In voorliggend geval is de ladder voor duurzame verstedelijking dan ook niet van toepassing. Geconcludeerd kan worden dat er geen sprake is van strijd met het rijksbeleid.

4.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijkste plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel, welke is verankerd in de Omgevingsverordening.

4.2.1 Uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel is het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. In 2009 is de Omgevingsvisie en -verordening 2009 vastgesteld. Naar aanleiding van monitoring en evaluaties is de Omgevingsvisie en -verordening op onderdelen geactualiseerd. De Actualisatie Omgevingsvisie en -verordening is op 3 juli 2013 vastgesteld door Provinciale Staten en is op 1 september 2013 in werking getreden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn:

- Duurzaamheid;
- Ruimtelijke kwaliteit.

De hoofdambitie van de Omgevingsvisie is een toekomstvaste groei van welvaart en welzijn met een verantwoord beslag op de beschikbare natuurlijke hulpbronnen en voorraden. Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- door meer aandacht voor herstructurering wordt ingezet op een breed spectrum aan woon-, werk- en mixmilieus; dorpen en steden worden gestimuleerd hun eigen kleur te ontwikkelen;
- investeren in een hoofdinfrastructuur voor wegverkeer, trein, fiets en waarbij veiligheid en doorstroming centraal staat;
- zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik bij bebouwing door hantering van de zogenaamde ‘SER-ladder’; deze methode gaat ervan uit dat eerst het gebruik van de ruimte wordt geoptimaliseerd, dan de mogelijkheid van meervoudig ruimtegebruik wordt onderzocht en dan pas de mogelijkheid om het ruimtegebruik uit te breiden, wordt bekeken; hierbij is afstemming tussen gemeenten over woningbouwprogramma’s en bedrijfslocaties noodzakelijk;
- ruimtelijke plannen ontwikkelen aan de hand van gebiedskenmerken en keuzes voor duurzaamheid.

4.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er om daarbij steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

4.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

Deze begrippen worden hierna nader toegelicht.

4.2.3.1 Generieke beleidskeuzes

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase het principe van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik gehanteerd.

Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

4.2.3.2 Ontwikkelingsperspectieven

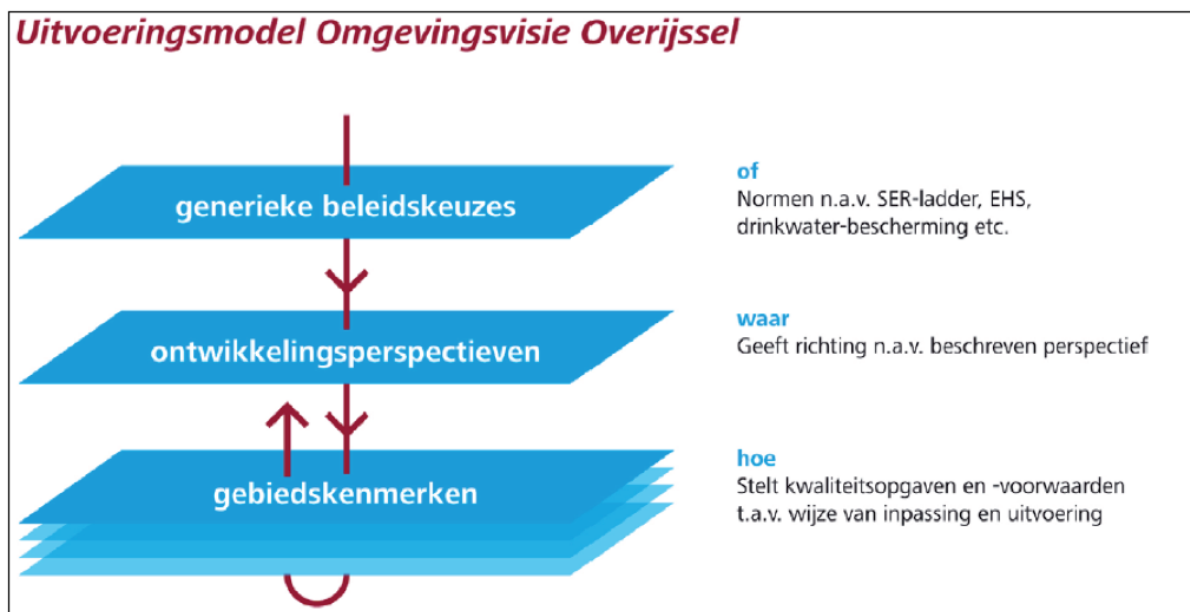
Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

De ontwikkelperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.

4.2.3.3 Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisure-laag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag ‘hoe’ een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Afbeelding 4.2. geeft dit schematisch weer.

Afbeelding 4.2: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

4.2.4 Toetsing aan de uitgangspunten van het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

4.2.4.1 Generieke beleidskeuzes

Ten aanzien van de generieke beleidskeuzes is artikel 2.6.4 van belang aangezien het plangebied is gelegen in het Nationaal Landschap “Noordoost-Twente”.

Artikel 2.6.4 Nationale Landschappen

He projectgebied is gelegen in Nationaal Landschap “Noordoost-Twente”. In dit geval is artikel 2.6.4 ‘Nieuwe ontwikkelingen’ van belang, waarbij het volgende is opgenomen:

Bestemmingsplannen voorzien alleen in nieuwe ontwikkelingen binnen gebieden die in artikel 2.6.2. begrensd zijn als Nationaal Landschap als die bijdragen aan het behoud of de ontwikkeling van de kernkwaliteiten als benoemd in artikel 2.6.3. en zoals nader uitgewerkt in tabel A en tabel B in bijlage 7 van deze verordening, te weten:

- het samenhangende complex van beken, essen, kampen en moderne ontginningen;
- de grote mate van kleinschaligheid;
- het groene karakter.

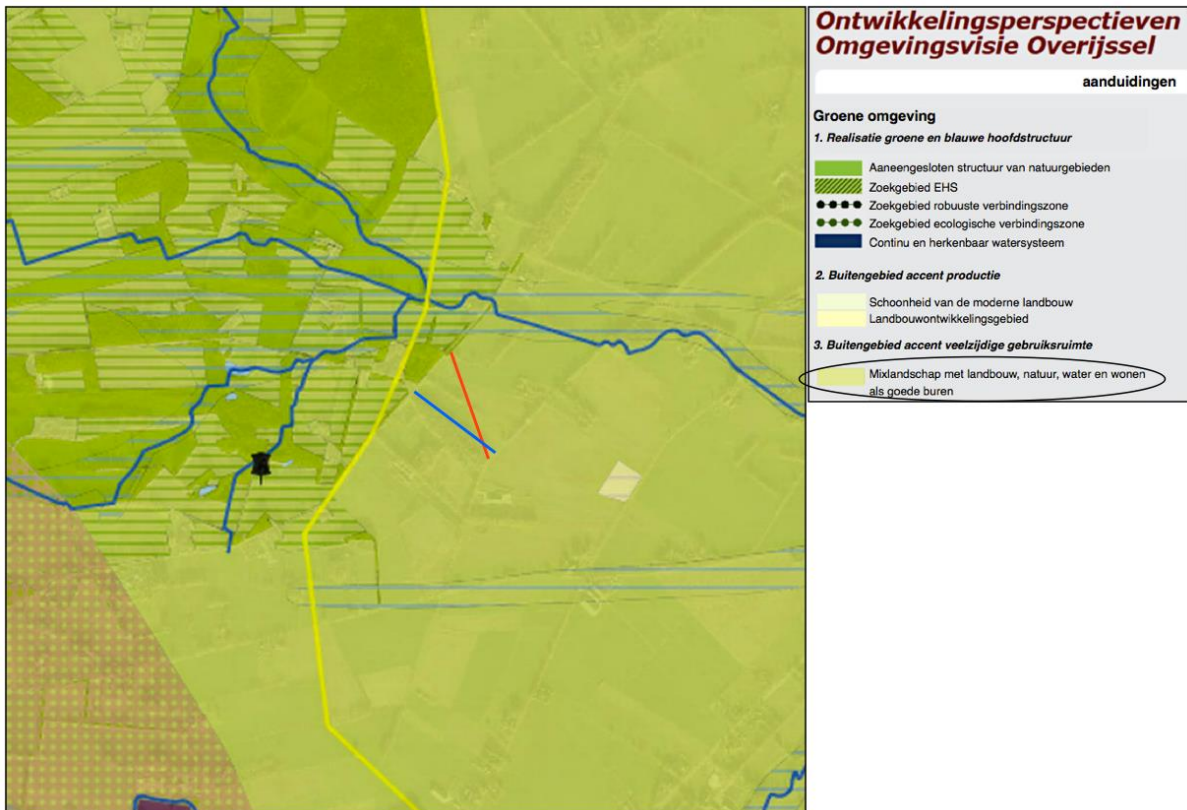
Toetsing van het initiatief aan de generieke beleidskeuze ‘Nationale Landschappen’

De gewenste ontwikkeling doet geen afbreuk aan de instandhoudingsdoelstellingen van het Nationaal Landschap Noord Oost Twente. Er is sprake van een kleinschalige ontwikkeling. Met de verlegging van de Veldovenweg vindt er een optimalisering van het landbouwkundige gebruik plaats, waarbij geen afbreuk wordt gedaan aan het karakter van het Nationaal Landschap Noordoost Twente. Er kan zelfs gesteld worden dat verlegging vanuit landschappelijke oogpunt een verbetering betekent, door de keuze voor een meer logische projectering van de weg.

Bij de overige afwegingen in de eerste fase “generieke beleidskeuzes” zijn er verder geen aspecten die bijzondere aandacht verdienen. Op deze plaats wordt geconcludeerd dat de ontwikkeling niet in strijd is met de van toepassing zijnde artikelen uit de Omgevingsverordening Overijssel.

4.2.4.2 Ontwikkelingsperspectieven

Het plangebied behoort tot het ontwikkelingsperspectief “Buitengebied accent veelzijdige gebruikruimte – mixlandschap”. In afbeelding 4.3 is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie opgenomen en het plangebied aangegeven.

Afbeelding 4.3: Uitsnede ontwikkelingsperspectievenkaart Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

‘Buitengebied - accent veelzijdige gebruiksruimte (mixlandschap)’

In dit ontwikkelingsperspectief is sprake van verweving van functies. Gebieden aangewezen als ‘Buitengebied - accent veelzijdige gebruiksruimte (mixlandschap)’ zijn bedoeld voor gespecialiseerde landbouw, mengvormen van landbouw- recreatie-zorg, landbouw- natuur, landbouw- water en bijzondere woon-, werk- en recreatiemilieus, die de karakteristieke gevarieerde opbouw van de cultuurlandschappen in deze gebieden versterken. Naast de bescherming van kwaliteiten wil de provincie vooral ontwikkeling en dynamiek benutten voor duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit.

Toetsing van het initiatief aan het 'Ontwikkelingsperspectief'

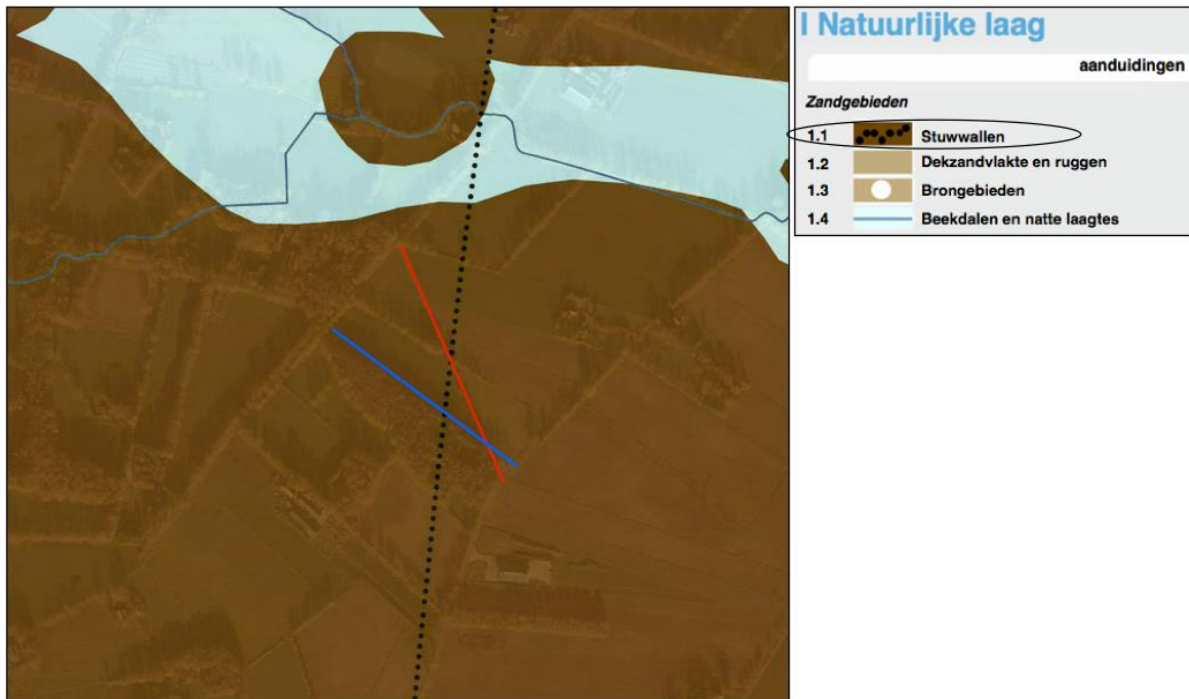
In het van toepassing zijnde ontwikkelingsperspectief wordt onder andere de landbouwkundige functie gefaciliteerd. Door de verlegging van de weg vindt een optimalisering van het landbouwkundige gebruik plaats, wat aansluit bij de ambities en ontwikkelingsrichting voor dergelijke gebieden. De ontwikkeling is in overeenstemming met het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief.

4.2.4.3 Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en -opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen.

1. De ‘Natuurlijke laag’

Overijssel bestaat uit een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Deze vormen de basis voor het gehele grondgebied van Overijssel. Het beter afstemmen van ruimtelijke ontwikkelingen op de natuurlijke laag kan ervoor zorgen dat de natuurlijke kwaliteiten van de provincie weer mede beeldbepalend worden. Ook in steden en dorpen bijvoorbeeld in nieuwe waterrijke woonmilieus en nieuwe natuur in stad en dorp. Het plangebied is op de gebiedskenmerkenkaart de ‘Natuurlijke laag’ aangeduid met het gebiedstype ‘Stuwwallen’, zie afbeelding 4.4.

Afbeelding 4.4: Natuurlijke laag ‘Stuwwallen’ (Bron: Provincie Overijssel)

‘Stuwwallen’

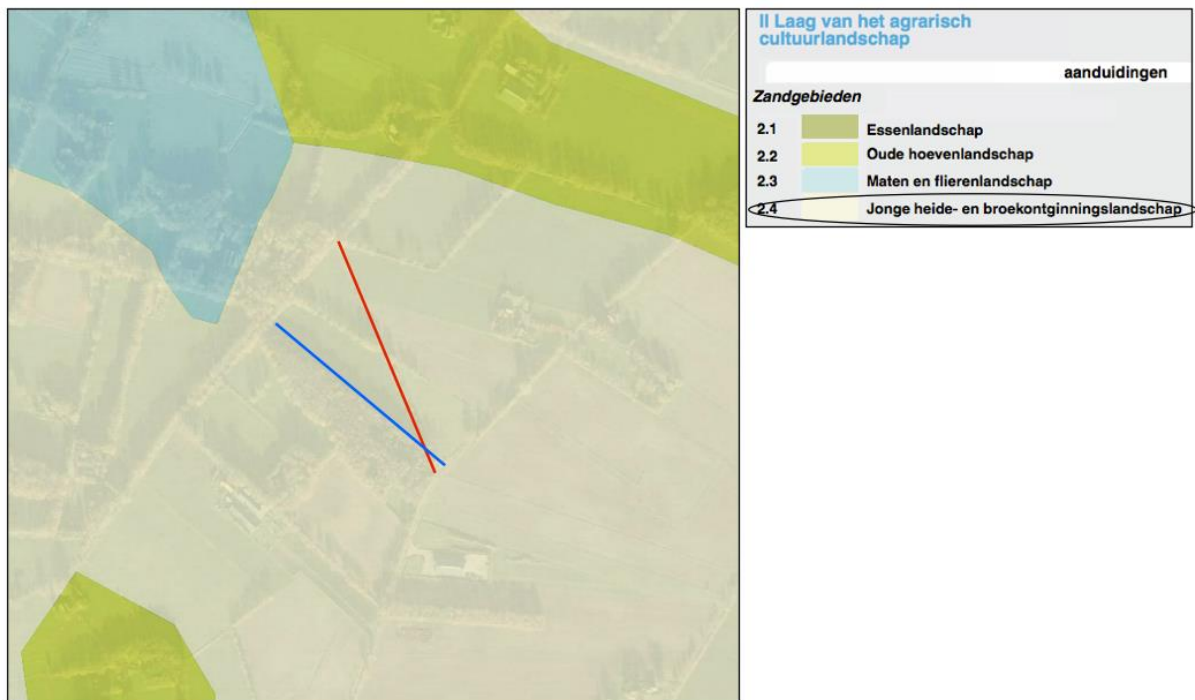
De opgestuwde aardlagen, ontstaan in de ijstijd, zijn in de tijd vrij ongeschonden gebleven. Het reliëf en het hoogteverschil met de omgeving zijn nog steeds goed zichtbaar en beleefbaar. De stuwwallen zijn rijk aan archeologische waarden. De stuwwallen met haar bos- en heidegebieden zijn belangrijke inzijsgebieden van regenwater voor de lokale en regionale grondwaterstromen. De kwelzones aan de voet van de stuwwallen bieden potenties voor kwelafhankelijke vegetatie. Als ontwikkelingen plaatsvinden, dan dragen deze bij aan het beter zichtbaar en beleefbaar maken van de hoogteverschillen en van de overgang tussen stuwwal en omgeving.

Toetsing van het initiatief aan de ‘Natuurlijke laag’

Op de onderhavige locatie zijn de kenmerken van het oorspronkelijke landschap nauwelijks meer waarneembaar. Dit komt hoofdzakelijk doordat het gebied in cultuur is gebracht ten behoeve van de landbouw. De geringe wijziging zal niet van invloed zijn op de gebiedskenmerken van de ‘Natuurlijke laag’.

2. De ‘Laag van het agrarische cultuurlandschap’

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Hierbij hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. De ambitie is gericht op het voortbouwen aan de kenmerkende structuren van de agrarische cultuurlandschappen door óf versterking óf behoud óf ontwikkeling of een combinatie hiervan. De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart de ‘Laag van het agrarisch cultuurlandschap’ aangeduid met het gebiedstype ‘Jonge heide- en broekontginningslandschap’, zie afbeelding 4.5.

Afbeelding 4.5: Laag van het agrarisch cultuurlandschap ‘Jonge heide- en broekontginningslandschap’ (Bron: Provincie Overijssel)

‘Jonge heide- en broekontginningslandschap’

Veel heidegebieden en nattere delen van het landschap zijn ontgonnen en/of vergaand ontwaterd. Daarmee is een nieuw landschap ontstaan. De dragende lineaire structuren van lanen, bosstroken, waterlopen, ontginningslinten met erven en de kenmerkende grote ruimtematen bepalen nu het beeld. Als ontwikkelingen plaatsvinden in de agrarische ontginningslandschappen, dan dragen deze bij aan behoud en versterking van de dragende lineaire structuren en de kenmerkende ruimtematen.

Toetsing van het initiatief aan de ‘Laag van het agrarisch cultuurlandschap’

De verlegging van de Veldovenweg doet geen afbreuk aan de kenmerken van het ‘jonge heide- en broekontginningslandschap’ ter plaatse. Er kan zelfs geconcludeerd worden dat de verlegging vanuit landschappelijk oogpunt een verbetering betekent, aangezien de nieuwe ligging beter in het landschap past dan de huidige ligging. Samen met de herinrichting van de bestaande Veldovenweg tot agrarische cultuurgrond moeten ook de daarlangs aanwezige bomen en houtsingel gekapt worden. Deze houtopstanden maken geen deel uit van het gemeentelijk Casco van karakteristieke, landschapseigen en te behouden houtopstanden.

Op 17 juli 2015 heeft het College van B&W van Losser een omgevingsvergunning verleend voor de kap van die houtopstanden. Aan die omgevingsvergunning is de voorwaarde verbonden dat compenserende herplant moet plaatsvinden zoals nader is omschreven in die voorwaarde. Tegen dit (gepubliceerde) besluit zijn geen zienswijzen ingediend. Inmiddels is dat besluit per 2 september onherroepelijk geworden. Mede gelet op de verplichte herplant is de ontwikkeling in overeenstemming met het gestelde in de ‘Laag van het agrarisch cultuurlandschap’.

3. De ‘Stedelijke laag’

Het plangebied heeft op de gebiedskenmerkenkaart de ‘Stedelijke laag’ geen bijzondere eigenschappen. Het gebiedskenmerk kan buiten beschouwing worden gelaten.

4. De ‘Lust- en leisurelaag’

Het plangebied heeft op de gebiedskenmerkenkaart de ‘Lust- en leisurelaag’ geen bijzondere eigenschappen. Het gebiedskenmerk kan buiten beschouwing worden gelaten.

4.2.5 Conclusie toetsing aan het provinciaal beleid

Geconcludeerd wordt dat de in dit voorliggende bestemmingsplan besloten ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel verwoorde en het in de Omgevingsverordening Overijssel verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

4.3 Gemeentelijk beleid

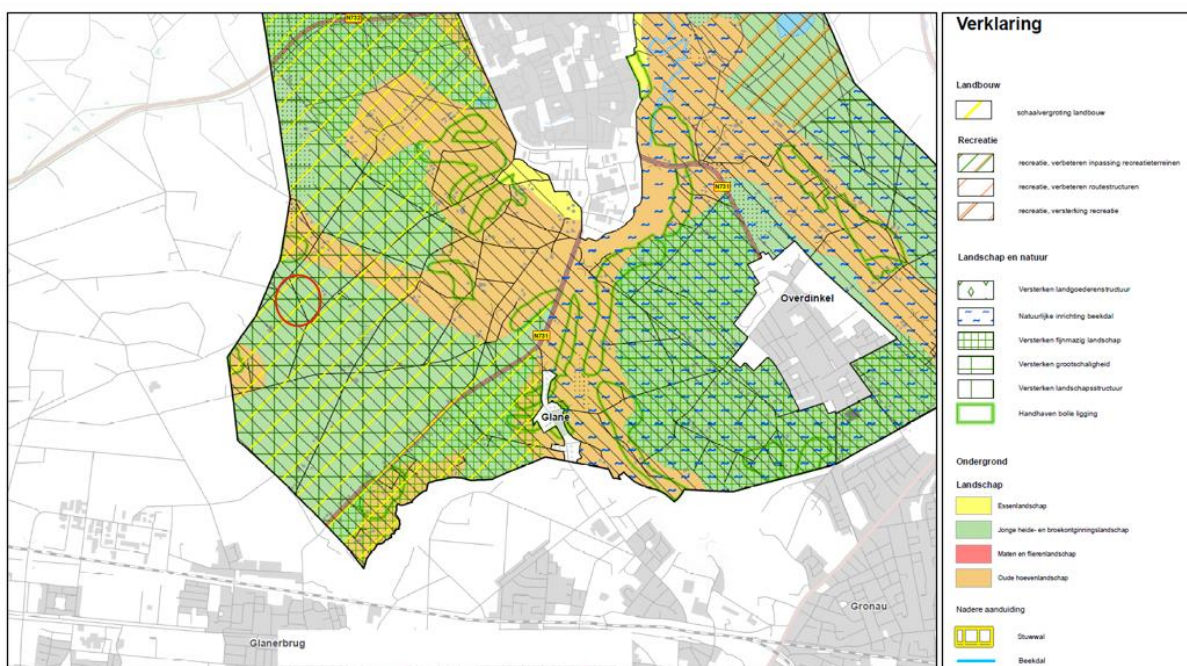
4.3.1 Kadernota Buitengebied Losser

4.3.1.1 Algemeen

In de voorbereidingen naar het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied, dat op 19 maart 2013 is vastgesteld, heeft de gemeente Losser de Kadernota Buitengebied Losser laten opstellen. Deze nota is op 15 december 2009 vastgesteld en geeft, vanuit een analyse van het verleden en een beschrijving van het heden, een doorkijk naar de toekomst. De kadernota geeft een antwoord op de vraag welke kant het opgaat met de landbouwsector, de recreatiesector, het wonen, de natuur en de bedrijvigheid.

De Kadernota bevat, kort samengevat, het beleid voor het buitengebied. De hoofddoelstelling voor het buitengebied van de gemeente Losser is: *‘Het streven naar (economische) vitaliteit en leefbaarheid, waarbij in geval van nieuwe functies en ontwikkelingen de kernkwaliteiten van het landelijk gebied ten minste worden behouden en waar mogelijk worden versterkt’.*

De ligging van het plangebied in de gebiedsvisie van de kadernota is weergegeven in afbeelding 4.6.

Afbeelding 4.6: Uitsnede Kadernota Buitengebied Losser (Bron: gemeente Losser)

4.3.1.2 Visie op de landbouw

Algemeen

Het grondgebied van de gemeente Losser bestaat voor 66% uit cultuurgrond. In hoofdzaak gaat het daarbij om grasland en in mindere mate om maïsland, akkerland, tuinbouw en boomteelt. In het gebied oefenen ruim 300 agrariërs hun beroep uit. Dit geeft het belang van de grondgebonden landbouw in de gemeente Losser

kernachtig weer. Het spreekt dan ook voor zich dat de grondgebonden landbouw in de gemeente Losser wordt gezien als basisfunctie.

De verkaveling van de bedrijven is echter allesbehalve optimaal. Gemiddeld liggen de percelen op meer dan vijf verschillende plekken. Dit vormde een van de redenen tot het opstellen van het Landinrichtingsplan (1997), in een later stadium 'uitgebreid' en 'aangevuld' met en tot het Uitwerkingsplan.

Visie

De gemeente Losser zet zich blijvend in voor een duurzaam en vitaal landelijk gebied. Dit betekent concreet dat de gemeente voorwaarden zal scheppen voor een duurzame, concurrerende landbouw. Maatregelen die leiden tot een optimalisatie van de productieomstandigheden, zoals het verbeteren van de verkaveling, de waterhuishouding en de ontsluiting, kunnen op een positieve benadering van de gemeente rekenen.

4.3.1.3 Toetsing van het initiatief aan de Kadernota Buitengebied Losser

De Kadernota geeft aan dat maatregelen die leiden tot een optimalisatie van de productieomstandigheden, zoals het verbeteren van de verkaveling, de waterhuishouding en de ontsluiting, op een positieve benadering van de gemeente rekenen. De nieuwe verkaveling is het resultaat van de herverkaveling binnen de Landinrichting Losser. Uitgangspunt daarbij was zoveel mogelijk (huis-)kavelconcentratie te realiseren rond de bedrijfslocatie zelf. Onderhavige ontwikkeling sluit daar naadloos bij aan. Het voornemen betreft dan ook in relatie tot de Kadernota een wenselijke ontwikkeling. Geconcludeerd wordt dat het initiatief in overeenstemming is met de visie/uitgangspunten uit de Kadernota Buitengebied Losser.

4.3.2 Conclusie toetsing aan het gemeentelijk beleid

Geconcludeerd wordt dat de in dit bestemmingsplan voorgenomen ontwikkeling in overeenstemming is met de gemeentelijke beleidsuitgangspunten zoals verwoord in deze paragraaf.

HOOFDSTUK 5 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening moet in de toelichting op het bestemmingsplan een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop de milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken. Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders. Bovendien is een bestemmingsplan vaak een belangrijk middel voor afstemming tussen de milieuaspecten en ruimtelijke ordening.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek naar de milieukundige uitvoerbaarheid beschreven. Het betreft de thema's geluid, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, milieuzonering, ecologie en archeologie & cultuurhistorie.

5.1 Geluid

5.1.1 Algemeen

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai en industrielawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan of het nemen van een omgevingsvergunning indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. Het akoestisch onderzoek moet uitwijzen of de wettelijke voorkeursgrenswaarde bij geluidgevoelige objecten wordt overschreden en zo ja, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen.

5.1.2 Situatie plangebied

Met het verplaatsen van een infrastructurele voorziening in de vorm van een (onverharde) weg ten behoeve van landbouwkundig gebruik, wordt geen nieuw geluidsgevoelig object gerealiseerd. Tevens wordt geen nieuwe weg met een wettelijke geluidzone gerealiseerd. Een akoestisch onderzoek in het kader van de Wet geluidhinder kan derhalve achterwege blijven.

5.1.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het aspect geluid geen belemmering vormt voor de uitvoering van het voorliggende plan.

5.2 Bodemkwaliteit

5.2.1 Algemeen

Bij het nemen van een omgevingsvergunning dient te worden bepaald of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en of deze aspecten optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Om hierin inzicht te krijgen, dient doorgaans een bodemonderzoek te worden verricht conform de richtlijnen NEN 5740.

5.2.2 Situatie plangebied

Het uitvoeren van een verkennend bodemonderzoek doet zich voor in situaties waarin personen langdurig verblijven of aanwezig zijn. In voorliggend geval betreft het de aanleg / verlegging van een weg. Dit betreft geen risicovolle activiteit voor de bodem. Er is geen plicht tot het instellen van een bodemonderzoek.

5.2.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het aspect bodemkwaliteit geen belemmering vormt voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

5.3 Luchtkwaliteit

5.3.1 Beoordelingskader

Om een goede luchtkwaliteit in Europa te garanderen heeft de Europese unie een viertal kaderrichtlijnen opgesteld. De hiervan afgeleide Nederlandse wetgeving is vastgelegd in hoofdstuk 5, titel 2 van de Wet milieubeheer. Deze wetgeving staat ook bekend als de Wet luchtkwaliteit.

In de Wet luchtkwaliteit staan ondermeer de grenswaarden voor de verschillende luchtverontreinigende stoffen. Onderdeel van de Wet luchtkwaliteit zijn de volgende Besluiten en Regelingen:

- Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen);

5.3.4 Situatie plangebied

Als gevolg van de ontwikkeling is geen sprake van een toename van gemotoriseerd verkeer in welke vorm van dan ook, en daarmee een verslechtering van de luchtkwaliteit, door de verlegging van de weg.

Uit de jaarlijkse rapportage van de luchtkwaliteit blijkt dat er, in de omgeving van het projectgebied, langs wegen geen overschrijdingen van de grenswaarden aan de orde zijn. Een overschrijding van de grenswaarden is ook in de toekomst niet te verwachten.

Tot slot wordt geconcludeerd dat deze ontwikkeling niet wordt aangemerkt als een gevoelige bestemming in het kader van het Besluit gevoelige bestemmingen.

5.3.5 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het project.

5.4 Externe veiligheid

5.4.1 Algemeen

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Inmiddels moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen. Een en ander brengt met zich mee dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing. Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- de Regeling externe veiligheid (Revi);
- het Registratiebesluit externe veiligheid;
- het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999);
- het Vuurwerkbesluit.

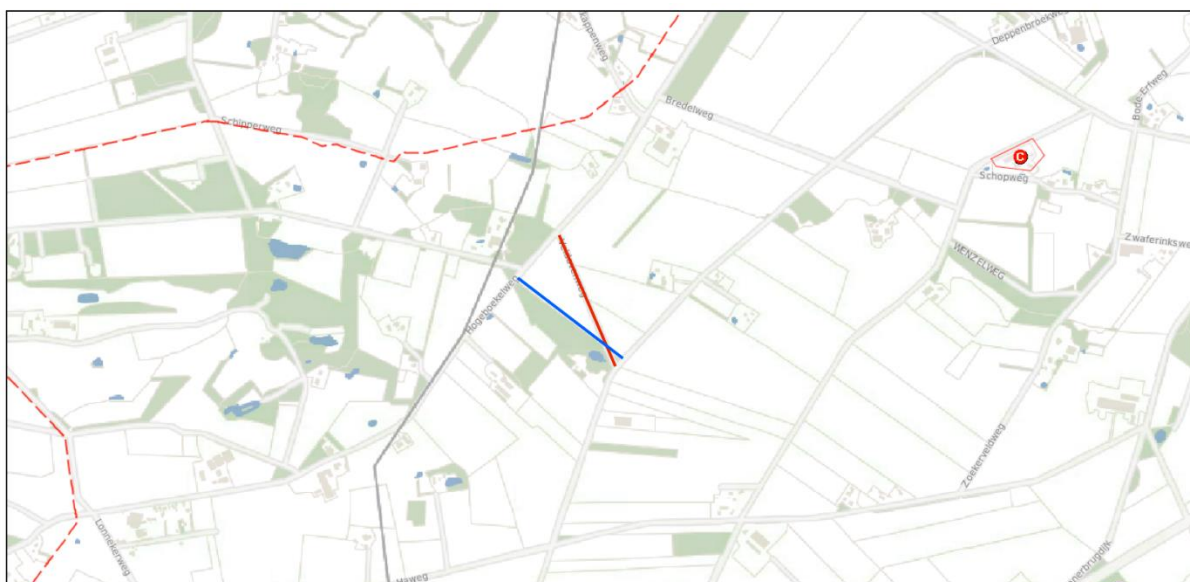
Voor vervoer gevaarlijke stoffen geldt de ‘Wet Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen’ (Wet Basisnet). Dat vervoer gaat over water, spoor, wegen, per buisleiding of door de lucht. De regels van het Basisnet voor ruimtelijke ordening zijn vastgelegd in:

- het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- de Regeling basisnet;
- de (aanpassing) Regeling Bouwbesluit (veiligheidszone en plasbrandaandachtsgebied).

Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en het plaatsgebonden en het groepsrisico.

5.4.2 Situatie in en bij het plangebied

Aan hand van de Risicokaart Overijssel is een inventarisatie verricht van risicobronnen in en rond het plangebied. Op de Risicokaart Overijssel staan meerdere soorten risico's, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. In totaal worden op de Risicokaart dertien soorten rampen weergegeven. In afbeelding 5.1 is een uitsnede van de Risicokaart met betrekking tot het plangebied en omgeving weergegeven.

Afbeelding 5.1: Uitsnede Risicokaart Overijssel (Bron: Risicokaart Overijssel)

Uit de inventarisatie blijkt dat het plangebied:

- zich niet bevindt binnen de risicocontour van Bevi- en Brzo-inrichtingen danwel inrichtingen die vallen onder het Vuurwerkbesluit (plaatsgebonden risico);
- zich niet bevindt binnen een gebied waarbinnen een verantwoording van het groepsrisico nodig is;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van het vervoer gevaarlijke stoffen;
- niet is gelegen is binnen de veiligheidsafstanden van buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

5.4.3 Conclusie

Een en ander brengt met zich mee dat het project in overeenstemming is met wet- en regelgeving ter zake van externe veiligheid.

5.5 Milieuzonering

5.5.1 Algemeen

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

5.5.2 Situatie plangebied

In voorliggend geval is er sprake van het aanleggen / verleggen van een weg. Dit betreft, in het kader van milieuzonering, geen milieugevoelige functie. Anderzijds brengt deze ontwikkeling geen milieubelasting met zich. Het aspect ‘Milieuzonering’ vormt geen belemmering.

5.5.3 Conclusie

Vanuit het oogpunt van milieuzonering zijn er geen belemmeringen voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

5.6 Ecologie

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Natuurbeschermingswet en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

5.6.1 Gebiedsbescherming

5.6.1.1 Natura 2000-gebieden

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Vanaf dat moment heeft Nederland de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in nationale wetgeving verankerd. Nederland zal aan de hand van een vergunningstelsel de zorgvuldige afweging waarborgen rond projecten die gevolgen kunnen hebben voor Natura 2000-gebieden.

Het plangebied is niet gelegen binnen een Natura 2000-gebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied ‘Dinkelland’ is gelegen op een afstand van circa 600 meter. In de nieuwe situatie bedraagt deze afstand 620 meter. In afbeelding 5.2 wordt de ligging van het plangebied ten opzichte van het Natura 2000-gebied ‘Dinkelland’ weergegeven.

Afbeelding 5.2: Ligging plangebied t.o.v. Natura 2000-gebied (Bron: Provincie Overijssel)

Gelet op de afstand van de ontwikkeling tot het Natura 2000-gebied en de aard en omvang van de voorgenomen ontwikkelingen, kunnen negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied worden uitgesloten. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat de inrichting en het functioneel gebruik van de nieuwe zandweg niet wijzigen ten opzichte van de bestaande Veldovenweg, terwijl de afstand tot het Natura 2000-gebied ‘Dinkelland’ (de Elsbeek) beperkt wordt vergroot. Een nadere toetsing in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is niet noodzakelijk.

5.6.1.2 Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is de kern van het Nederlandse natuurbeleid. De EHS is in provinciale Actualisatie Omgevingsvisie en -verordening uitgewerkt. In of in de directe nabijheid van de EHS geldt het ‘nee, tenzij’- principe. In principe zijn er geen ontwikkelingen toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten.

Het plangebied is niet gelegen binnen de concreet begrensde EHS. Het dichtstbijzijnde gebied dat is aangewezen als EHS ‘Bestaande natuur’ is gelegen op korte afstand, met name parallel aan de Hogeboekelweg. In afbeelding 5.3 wordt de ligging van het plangebied ten opzichte van de EHS weergegeven.

Afbeelding 5.3: Ligging van het plangebied t.o.v. de EHS (Bron: Provincie Overijssel)

Gelet op de aard en omvang van de voorgenomen ontwikkelingen, kunnen negatieve effecten op wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS worden uitgesloten. Een nadere toetsing in het kader van de EHS is niet noodzakelijk.

5.6.2 Soortenbescherming

5.6.2.1 Algemeen

Wat betreft de soortbescherming is de Flora- en Faunawet van toepassing. Hierin wordt onder andere de bescherming van dier- en plantensoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden gevraagd.

5.6.2.2 Situatie plangebied

Met betrekking tot flora en vegetatie maken de inrichting en beheer het plangebied tot een nagenoeg ongeschikte groeiplaats voor bijzondere planten. Er is namelijk sprake van een onbebouwd graslandperceel. De vegetatie in het plangebied bestaat uit een monocultuur van grazige vegetatie. De inrichting en het beheer maken het plangebied tot een ongeschikt leefgebied van beschermde soorten. Door uitvoering van de voorgenomen activiteit worden geen beschermde soorten verstoord, beschadigd of gedood en er wordt geen beschermd functioneel leefgebied van bepaalde soorten aangetast. Op basis van de inrichting en het toegepaste beheer van de locatie kan geconcludeerd worden dat uitvoering van de voorgenomen activiteit geen negatief effect heeft op het functionele leefgebied van vlermuizen, specifiek foerageergebieden en migratieroutes. De betekenis van het plangebied als foerageergebied voor vlermuizen is zeer beperkt. De ontwikkeling brengt geen aantasting van geschikte foerageerplekken zoals luwe bosranden, kronen van loofbomen, bloemrijke hooilanden en vochtige oevers met zich mee. Van een negatief effect van de ingrepen in het gebied op de flora en fauna is dan ook geen sprake.

Samen met de herinrichting van de bestaande Veldovenweg tot agrarische cultuurgrond moeten ook de daarlangs aanwezige bomen en houtsingel gekapt worden. Deze houtopstanden maken geen deel uit van het gemeentelijk Casco van karakteristieke, landschapseigen en te behouden houtopstanden.

Op 17 juli 2015 heeft het College van B&W van Losser een omgevingsvergunning verleend voor de kap van die houtopstanden. Aan die omgevingsvergunning is de voorwaarde verbonden dat compenserende herplant moet plaatsvinden zoals nader is omschreven in die voorwaarde. Tegen dit (gepubliceerde) besluit zijn geen zienswijzen ingediend. Inmiddels is dat besluit per 2 september onherroepelijk geworden.

5.6.3 Conclusie

Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat het aspecten gebiedsbescherming en soortenbescherming geen belemmering vormen voor de uitvoerbaarheid van dit bestemmingsplan.

5.7 Archeologie & Cultuurhistorie

5.7.1 Archeologie

5.7.1.1 Algemeen

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz), een wijziging op de Monumentenwet 1988, van kracht geworden. Deze wijziging brengt met zich mee dat gemeenten een archeologische zorgplicht hebben gekregen en dat initiatiefnemers van projecten waarbij de bodem wordt verstoord, verplicht zijn rekening te houden met de archeologische relicten die in het plangebied aanwezig (kunnen) zijn. Hiervoor is onderzoek noodzakelijk: het archeologisch vooronderzoek. Als blijkt dat in het

plangebied behoudenswaardige archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, dan kan de initiatiefnemer verplicht worden hiermee rekening te houden. Dit kan leiden tot een aanpassing van de plannen, waardoor de vindplaatsen behouden blijven, of tot een archeologische opgraving en publicatie van de resultaten.

5.7.1.2 *Situatie plangebied*

Op basis van het geldende bestemmingsplan voor het buitengebied van Losser is er geen sprake van een archeologische dubbelbestemming. Op basis van de archeologische verwachtingskaart van de provincie Overijssel heeft het plangebied een lage archeologische verwachting. Dit komt met name door de ontginningen, die voor een aantasting van het bodemarchief hebben gezorgd. Daarbij komt dat de verstoringsdiepte als gevolg van de aanleg van de onverharde weg geen aantasting van archeologische waarden met zich meebrengt. Geconcludeerd wordt dat het uitvoeren van een archeologisch onderzoek niet aan de orde is.

5.7.2 **Cultuurhistorie**

5.7.2.1 *Algemeen*

Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden bedoeld die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten.

In de Bro is sinds 1 januari 2012 (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a) opgenomen dat een bestemmingsplan “een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden” dient te bevatten.

5.7.2.2 *Situatie plangebied*

Er bevinden zich, op basis van de Cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Overijssel, in het plangebied of grenzend aan het plangebied geen Rijks- of gemeentelijke monumenten. Tevens is geen sprake van andere cultuurhistorische waarden.

5.7.3 **Conclusie**

Geconcludeerd kan worden dat er geen archeologisch onderzoek benodigd is en er geen sprake is van onevenredige negatieve effecten op de cultuurhistorische waarden.

HOOFDSTUK 6 WATERASPECTEN

6.1 Vigerend beleid

6.1.1 Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Streefdatum voor het bereiken van gewenste waterkwaliteit is 2015. Eventueel kan er, mits goed onderbouwd, uitstel (derogatie) verleend worden tot uiteindelijk 2027. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

6.1.2 Rijksbeleid

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstroming, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan zal het beleid uit de Vierde Nota Waterhuishouding voortzetten. Het beleidsdoel is het realiseren of in stand houden van duurzame en klimaatbestendige watersystemen. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet, die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

6.1.3 Provinciaal beleid

In de Omgevingsvisie Overijssel wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

6.1.4 Waterschap Vechtstromen

Door de invoering van de Kaderrichtlijn Water is Nederland verdeeld in vijf deelstroomgebieden. Het deelstroomgebied Rijn-Oost wordt beheerd door de waterschappen Reest en Wieden, Vechtstromen, Groot Salland en Rijn en IJssel. Om te voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water hebben deze waterschappen de afgelopen jaren intensief samengewerkt met elkaar en met andere partners. Het nieuwe Waterbeheerplan is één van de resultaten van deze samenwerking. De opzet en grote delen van dit Waterbeheerplan zijn inhoudelijk hetzelfde als dat van de andere waterschappen in Rijn-Oost.

De waterschappen Regge en Dinkel en Velt en Vecht zijn op 1 januari 2014 gefuseerd. Op dit moment heeft waterschap Vechtstromen nog geen eigen vastgesteld waterbeheerplan daarom wordt, temeer omdat de waterbeheersplannen in het deelstroomgebied Rijn-Oost, inhoudelijk grotendeels hetzelfde zijn, ingegaan op het beleid van het voormalige waterschap Regge en Dinkel.

Waterschap Regge en Dinkel heeft een waterbeheerplan opgesteld voor de periode 2010-2015. Dit plan gaat over het waterbeheer in de hele stroomgebieden van Regge en Dinkel en het omvat alle watertaken van de waterschappen: waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen.

Het waterbeleid van het waterschap is met name gericht op een duurzame aanpak van het waterbeheer: geen afwenteling, herstel van de veerkracht van het watersysteem, streven naar een meer natuurlijker waterbeheer, zoeken naar meer ruimte voor water, water toepassen als ordenend principe middels het

gebruik van waterkansenkaarten en water langer vasthouden mede door flexibeler peilbeheer. Ook het streven naar een betere waterkwaliteit als onderdeel van duurzaamheid is een belangrijk speerpunt (tegengaan van lozingen, minder belasting van het water en het zoveel mogelijk tegengaan van diffuse verontreinigingen).

De twee belangrijkste onderdelen van het waterplan worden gevormd door:

- het tekort aan waterberging in het landelijk gebied;
- de inpassing van inrichtingsmaatregelen binnen de maatregelen voor de Kaderrichtlijn Water.

6.2 Waterparagraaf

6.2.1 Algemeen

Zoals in voorgaande paragrafen uiteen is gezet, wordt in het moderne waterbeheer (waterbeheer 21^e eeuw) gestreefd naar duurzame, veerkrachtige watersystemen met minimale risico's op wateroverlast of watertekorten. Belangrijk instrument hierbij is de watertoets, die sinds 1 november 2003 in ruimtelijke plannen is verankerd. In de toelichting op ruimtelijke plannen dient een waterparagraaf te worden opgenomen. Hierin wordt verslag gedaan van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishoudkundige situatie (watertoets).

Het doel van de watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

6.2.2 Watertoetsproces

Het waterschap Vechtstromen is geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft geleid tot de 'korte procedure'. De standaard waterparagraaf behorende bij de korte procedure is opgenomen in bijlage 1 van deze toelichting.

HOOFDSTUK 7 JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING

7.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken is ingegaan op het plangebied, het relevante beleid en de milieu- en omgevingsaspecten. De informatie uit deze hoofdstukken is gebruikt om keuzes te maken bij het maken van het juridische deel van het bestemmingsplan: de verbeelding en de regels. In dit hoofdstuk wordt dieper ingegaan op de opzet van dit juridische deel. Daarnaast wordt een verantwoording gegeven van de gemaakte keuzes op de verbeelding en in de regels. Dat betekent dat er wordt aangegeven waarom een bepaalde functie ergens is toegestaan en waarom bepaalde bebouwing daar acceptabel is.

7.2 Opzet van de regels

7.2.1 Algemeen

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 in werking is getreden, is de verplichting opgenomen om ruimtelijke plannen en besluiten digitaal vast te stellen. De digitaliseringsverplichting geldt vanaf 1 januari 2010. In de ministeriële Regeling standaarden ruimtelijke ordening is vastgelegd dat de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) de norm is voor de vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen. Naast de SVBP zijn ook het Informatiemodel Ruimtelijke Ordening en de Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten normerend bij het vastleggen en beschikbaar stellen van bestemmingsplannen.

De SVBP geeft normen voor de opbouw van de planregels en voor de digitale verbeelding van het bestemmingsplan. Dit bestemmingsplan is opgesteld conform de normen van de SVBP2012.

Het juridisch bindend gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit planregels en bijbehorende verbeelding waarop de bestemmingen zijn aangegeven. Deze verbeelding kan zowel digitaal als analoog worden verbeeld. De verbeelding en de planregels dienen in samenhang te worden bekeken.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

1. Inleidende regels;
2. Bestemmingsregels;
3. Algemene regels;
4. Overgangs- en slotregels.

7.2.2 Inleidende regels

Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied en bevatten:

- *Begrippen (Artikel 1)*

In dit artikel zijn definities van de in de regels gebruikte begrippen opgenomen. Hiermee is een eenduidige interpretatie van deze begrippen vastgelegd.

- *Wijze van meten (Artikel 2)*

Dit artikel geeft op een eenduidige manier aan op welke wijze afstanden, dakhellingen en oppervlakten moeten worden gemeten en hoe voorkomende eisen betreffende de maatvoering begrepen moeten worden.

7.2.3 Bestemmingsregels

Hoofdstuk 2 van de regels bevat de juridische vertaling van de in het plangebied voorkomende bestemmingen. De regels zijn onderverdeeld in o.a.:

- *Bestemmingsomschrijving:*
Hierin is de omschrijving van de activiteiten die zijn toegestaan binnen deze bestemming opgenomen. Hierbij gaat het in beginsel om een beschrijving van de aan de grond toegekende functies.
- *Bouwregels:*
In deze regels zijn eisen opgenomen waaraan de binnen de bestemming voorkomende bebouwing moet voldoen. Waar en met welke maatvoering mag worden gebouwd is hierin vastgelegd.
- *Specifieke gebruiksregels:*
In de specifieke gebruiksregels is bepaald welk gebruik van gronden en opstallen in elk geval strijdig is met of wordt toegestaan binnen deze bestemming. Daarbij zijn niet alle mogelijke toegestane en strijdige gebruiksvormen genoemd.
- *Afwijken van de gebruiksregels*
In deze bepaling is opgenomen in welke gevallen kan worden afgeweken van het bepaalde in de specifieke gebruiksregels.
- *Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden:*
In deze regels is vastgelegd voor welke werken en werkzaamheden een omgevingsvergunning is vereist.

7.2.4 Algemene regels

Hoofdstuk 3 bevat de algemene regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied. Dit hoofdstuk is opgebouwd uit:

- *Anti-dubbeltelregel (Artikel 7)*
Deze regel is opgenomen om een ongewenste verdichting van de bebouwing te voorkomen.
- *Algemene gebruiksregels (Artikel 8)*
In dit artikel worden de algemene gebruiksregels beschreven. Deze gaat uit van de gedachte dat het gebruik uitsluitend mag plaatsvinden in overeenstemming met de bestemming. Dit brengt met zich mee dat de bestemmingsomschrijving van de te onderscheiden bestemming helder en duidelijk moet zijn.
- *Algemene aanduidingsregels (Artikel 9)*
Conform het moederplan is de gebiedsaanduiding ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’ overgenomen.
- *Algemene afwijkingsregels (Artikel 10)*
In dit artikel worden de algemene afwijkingsregels beschreven. Deze regels maken het mogelijk om op ondergeschikte punten van de regels in het bestemmingsplan af te wijken.
- *Overige regels (Artikel 11)*
In dit artikel wordt aangegeven dat de wettelijke regelingen waar in de regels naar wordt verwezen, gelden zoals deze luiden op het moment van vaststelling van dit plan.

7.2.5 Overgangs- en slotregels

In hoofdstuk 4 van de regels staan de overgangs- en slotregels. In de overgangsregels is aangegeven wat de juridische consequenties zijn van bestaande situaties die in strijd zijn met dit bestemmingsplan. In de slotregel wordt aangegeven hoe het bestemmingsplan wordt genoemd.

7.3 Verantwoording van de regels

7.3.1 Algemeen

Kenmerk van de Nederlandse ruimtelijke ordeningsregelgeving is dat er uitgegaan wordt van toelatingsplanologie. Een bestemmingsplan geeft aan welke functies waar zijn toegestaan en welke bebouwing mag worden opgericht. Bij het opstellen van dit bestemmingsplan zijn keuzes gemaakt over welke functies waar worden mogelijk gemaakt en is gekeken welke bebouwing stedenbouwkundig toegestaan kan worden.

Het is noodzakelijk dat het bestemmingsplan een compleet inzicht biedt in de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het betreffende plangebied. Het bestemmingsplan is het juridische toetsingskader dat bindend is voor de burger en overheid en geeft aan wat de gewenste planologische situatie voor het plangebied is.

Hierna worden de gemaakte keuzes nader onderbouwd. Overigens wordt opgemerkt dat de regels zijn opgenomen conform het bestemmingsplan “Buitengebied”, “Buitengebied Veegplan 2013” en “Buitengebied Veegplan 2015”.

‘Agrarisch – 1’ (Artikel 3)

De gronden ter plaatse van de huidige Veldovenweg worden in de toekomstige situatie in gebruik genomen als agrarische cultuurgrond. Het is daarom van belang om het huidige tracé ‘weg te bestemmen’ en een bestemming toe te kennen die aansluit bij het toekomstige gebruik. Daarom zijn de gronden bestemd conform de aangrenzende agrarische gebiedsbestemming ‘Agrarisch – 1’.

De tot ‘Agrarisch – 1’ bestemde gronden zijn aangewezen voor agrarische cultuurgrond, met daaraan ondergeschikt het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de landschappelijke waarden, met dien verstande dat hieronder het behoud en/of herstel van de volgende essentiële ruimtelijke kenmerken wordt begrepen de lineaire structuren van lanen, bosstroken en waterlopen en de rationele verkaveling en het open karakter. Tevens zijn de gronden bestemd voor doeleinden van natuurontwikkeling en agrarisch natuurbeheer en extensieve dagrecreatie. Er zijn enkel bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. De bouwhoogte is gelimiteerd in de bouwregels.

‘Natuur – Natuur en bos’ (Artikel 4)

Daar waar de huidige Veldovenweg het bosperceel doorsnijdt is overeengekomen om deze gronden ook in te richten als bos. De verkeerskundige functie vervalt op deze locatie. Daarom zijn deze gronden – conform de aangrenzende natuurbestemming – bestemd tot ‘Natuur – Natuur en bos’.

Dergelijk bestemde gronden zijn aangewezen voor natuur, bestaande bossen en bosbouw, het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de cultuurhistorische, natuurlijke en landschappelijke waarden, cultuurgrond, waarbij het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de landschappelijke waarden, zoals houtwallen, houtsingels en bosschages, worden nagestreefd. Er zijn – bijstellen uitgezonderd - enkel bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. De bouwhoogte is gelimiteerd in de bouwregels.

‘Verkeer – Onverhard’ (Artikel 5)

Het nieuwe tracé is – net zoals de oude bestemming van de Veldovenweg - bestemd tot ‘Verkeer – Onverhard’. In de bestemming zijn onverharde wegen en paden, infrastructurele voorzieningen, zoals bruggen, dammen en/of duikers, berm sloten, bermen en beplanting, het behoud, herstel en bescherming van de aanwezige landschappelijke en cultuurhistorische waarden met daarbij behorende bouwwerken, geen gebouwen zijnde opgenomen. In de bestemming zijn enkel bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan.

‘Waarde – Landgoed’ (Artikel 6)

De gronden ter plaatse van het aangrenzende bosperceel zijn naast de bestemming ‘Natuur – Natuur en bos’ tevens voorzien van de dubbelbestemming ‘Waarde – Landgoed’. De gronden die in voorliggend bestemmingsplan worden bestemd tot ‘Natuur – Natuur en bos’ worden derhalve ook voorzien van de dubbelbestemming ‘Waarde – Landgoed’. Deze gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische en andere waarden en elementen, die tezamen de ruimtelijke beheerseenheid van een landgoed vormen.

HOOFDSTUK 8 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad gelijktijdig met de vaststelling van het bestemmingsplan moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Hoofregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk bestemmingsplan. Er zijn echter uitzonderingen. Het is mogelijk dat de raad verklaart dat met betrekking tot een bestemmingsplan geen exploitatieplan wordt vastgesteld indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is.

Ten aanzien van het vereiste van een exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening wordt het volgende opgemerkt.

Op grond van artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt de gemeenteraad een exploitatieplan vast voor gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen.

De bedoelde algemene maatregel van bestuur betreft het Besluit ruimtelijke ordening. In artikel 6.2.1. van dit besluit wordt als bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, eerste lid, van de wet aangewezen een bouwplan voor:

- de bouw van een of meer woningen;
- de bouw van een of meer andere hoofdgebouwen;
- de uitbreiding van een gebouw met ten minste 1000 m² of met een of meer woningen;
- de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor woondoeleinden, mits ten minste 10 woningen worden gerealiseerd;
- de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor detailhandel, dienstverlening, kantoor of horecadoeleinden, mits de cumulatieve oppervlakte van de nieuwe functies ten minste 1000 m² bedraagt;
- de bouw van kassen met een oppervlakte van ten minste 1000 m².

De verplaatsing van de Veldovenweg wordt niet gezien als een bouwplan in de zin van artikel 6.12 van de Wet. Vaststelling van een exploitatieplan kan dan ook achterwege blijven. De verlegging vindt plaats op verzoek van de Landinrichtingscommissie Losser ten behoeve van het agrarisch bedrijf Hogeboekelweg 81 te Losser. De uitvoeringskosten komen voor rekening van dat bedrijf. De gemaakte afspraken zullen worden bevestigd in de ruilvereenkomst over de ondergrond. Ook de betrokken eigenaar van het aangrenzend bosperceel heeft mondeling ingestemd met de planopzet.

HOOFDSTUK 9 VOOROVERLEG, INSPRAAK & ZIENSWIJZEN

9.1 Vooroverleg

9.1.1 Het Rijk

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. Geoordeeld wordt dat dit bestemmingsplan geen nationale belangen schaadt. Daarom is afgezien van het voeren van vooroverleg met het Rijk.

9.1.2 Provincie Overijssel

Op basis van artikel 3.1.1, lid 2 van de Bro heeft de provincie de mogelijkheid om plannen aan te wijzen waarvoor geen vooroverleg is vereist. De provincie Overijssel heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en een zogenoemde ‘Vooroverleglijst ruimtelijke plannen’ opgesteld.

De provincie Overijssel heeft een vooroverleglijst opgesteld van categorieën van bestemmingsplannen van lokale aard waarover vooroverleg niet noodzakelijk is. In dit geval valt het plan onder:

6. Infrastructuur

- Plannen/projectbesluiten voor aanleg van nieuwe en aanpassing van bestaande water- en groenvoorzieningen, mits deze kleinschalig van omvang zijn.

7. Overige voorzieningen

- Plannen/projectbesluiten voor openbare (nuts)voorzieningen, voorzieningen voor het openbaar vervoer of het wegverkeer alsmede voorzieningen ten behoeve van recreatief medegebruik en natuurbeheer, mits deze kleinschalig van omvang zijn.

Het plan valt binnen de vooroverleglijst. Vooroverleg met de provincie kan achterwege blijven.

9.1.3 Waterschap Vechtstromen

In het kader van de watertoets heeft er een digitale watertoets plaatsgevonden via de website www.dewatertoets.nl. De uitkomsten van deze watertoets hebben geleid tot de ‘korte procedure’. Het waterschap geeft een positief wateradvies. De beantwoording van de vragen heeft er niet toe geleid dat er nader overleg met het waterschap moet worden gevoerd.

9.1.4 Vitens

Uit het overleg met Vitens is bekend dat de waterleiding in de huidige Veldovenweg niet verlegd hoeft te worden naar het nieuwe tracé. Wel moet er ten behoeve van de leiding een opstalrecht gevestigd worden waarbij Vitens dat recht krijgt toegewezen.

Wel moet er nog een afsluiter in de waterleiding, nabij de Hogeboekelweg, verplaatst worden naar ondergrond die eigendom (blijft) van de gemeente Losser. De kosten komen voor rekening van de initiatiefnemer.

9.2 Inspraak

Gezien de relatief beperkte planologische betekenis is geen voorontwerp bestemmingsplan ter inzage gelegd.

9.3 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan heeft vanaf 14 oktober tot en met 24 november voor een periode van zes weken voor een ieder ter inzage gelegen. Gedurende deze periode zijn er geen zienswijzen ingediend tegen het plan.

BIJLAGE BIJ DE TOELICHTING

Bijlage 1 Watertoets: korte procedure